

צריכים פשוט (בלשון העולם) גלוון כ' | יויל לשכת פרשת ויקול - פקדוי

שיטיראנש אין ל-פערבנש

(יחידות, ח' במחזור תש"א)

• עלון מיוחד לתלמידי היישיבות – להגדלת החיים והזהות בלימוד התורה •

יצא לאור בקשר עם מבחן תורה המתקיים מדי בין הזמנים, על-ידי ועד תלמידי התמיינים העולמי

יובל שנים לכיבוש העולם על-ידי התורה (ב)

ונדרים, ידי הך' של הרבי היו על השולחן (בדרכ' כלל, בעת התועדות ידי' של הרבי היו מונחות מתחת לשולחן), הרבי לא הסתכל לעבר הקהלה, והיה נראה כביכול שהרביה מדבר לעצמו...

הרבי הקדים, שהסיבה שהוא מדבר דוקא כת' (בשבתו), בשביל שלא תהיה אפשרות להקליט... ואחר מכן הוסיף:

"ב'היות באוהל, כדי בכל יום ט"ז בחודש, בלי נדר, היהת לי התועדות ("ע"ס האט מיר געשטופט") לעזרת התועדות, למרות שאף פעם לא נערכה התועדות ביום זה בימאות החול, מבלי לדעת סיבת התועדות הדבר; מה עלי לומר, איך מאמר חסידות וכו', ומה גם שבדורשי רבותינו נשיאנו אין מאמרים על חמשה עשר בשבט.

"ולאחרי ההתלבטות בדבר, הנה לפועל נערכה התועדות, ונאמר מאמר ארחות-הברית בונגע לגיטים תלמידי היישוב לצבאי (הרבי העיר ב'חתוך) שהיה ועוד חסידות ושיחות, שיחה ועוד שיחה וכו', ותוך הדברים היה אודות הצורך "לבוש" את העולם על-ידי לימוד התורה... ועכשו רואים את ההשגחה פטיטה שבדבורה: ביום אחד נערכה אסיפה גדולה אודות הגזירה שנתעורה ממשלת ארחות-הברית בונגע לגיטים תלמידי היישוב לצבאי (הרבי העיר ב'חתוך) שהיו טענות על כך שליבוואוישת לא השתתפה באסיפה זו, ומתודה לה' שבתבטלה הגזירה.

"ובכן: עתה נתבררה סיבת התועדות לעירicity ההתוועדות הנ'יל' (בחינתן נ'יבא ולא ידע מה נ'יבא) – שהיתה בבחינת הקדמת רפואה למכה, שעוד לפניו הגזירה, "הרעיון" אודות כיבוש העולם על-ידי הוספה בלימוד התורה הן בכמות והן באיכות, מתוך תענג' וכו', ובזכות זה בטלה הגזירה".

וסיים הרב כי בת' – שחוק: "ובכל אופן למדתי מזה הרואה – שמאן ולהבא כשהתמודה התועדות צו" (או מיוועט מיר שטוףן"), לא אתלבט אם לעזרת התועדות..."

ויש להעיר, שימים ספורים לאחר מכן התועד הרבי לראשונה בי"א ניסן, ומאז מידי' שבנה (עד שנת תשמ"ה) ציינו להתוועדות ביום זה.

ב' שבט תש"א, ימים ספורים אחר התועדות הפתואמית בחמשה-עשר בשבט, בה הכריז הרבי על הצורך בהוספה בלימוד התורה, ושלל-ידי-כך "יכבשו את העולם", נכנס ל'יחידות' הרה"צ הלב שמחה' מגור, לאחר שחזר לאرض בירה אצלו משלחת מרבני חב"ד, ובאותה הדמדנות סיפר להם את אמר לו הרבי ב'יחידות':

"בט"ז בשבט הייתה באוהל והוארו לי להתוועד. חשבתי על מה אפשר לדבר בתועדות עם יהודים? – להוסיף בתורה. דיברתי עלך, והיה זה ממש בהשגה פרטית, שכן, כמובן, מימי ספריהם הולטה בבית הנבחרים בארץות-

הריבית הצעה ל'גזרית' ג'וס בסיום אותה התועדות הצריך לא רג'יל. בני ישיבות לצבאי, ונענין התרחש מאורע זה של הרבן כיבוש העולם בתורה פעול מיד לביטול ההצעה".

בהתועדות פורים תש"א, הוכיח הרב את "המדובר לאחרונה", "שעכשי' הו א' הזמן לככוש את העולם על-ידי' אורה זו תורה", על-ידי' הוספה בלימוד התורה בכמה ובעיות'.

שבועיים לאחר מכן, בהתוועדות 'שבת הגдол', הוכיח הרב: "בממשק להמודר בתועדות דחמישה-עשר בשבט ודפורים – על-דבר 'כיבוש' כל העולם כו'ו על-ידי' הוספה ויגעה בLimod התורה שאות וביתר עז – מהראוי ונכן טוב אשר... יוסיף כל אחד ואחד בעסק התורה, הן ב לימודיו הוא והן בונגע לוזלה: להשתדל עם כל מי שי יכול לפעול עליו,agem הוא יוסיף אומץ בלימוד".

הרבי הדגיש: "פשיטה שענין הנ'יל' שי' במיוחד לתלמידי היישוב, דגם בשאר הימים הרי' 'תורתם קבע' היא גם מבון כמות הזמן – עליהם מוטל חיבוי מיוחד לנצל את כל מי חול-המועד פסח... להוסיף בלימוד התורה ביתר שאות וביתר עז".

הרבי סיים את השיחה באיזו: "ויהי רצון שיפעלו דברים אלו את פועלתם ובמיולאמ, ובפרט שעומדים כת' בין גאולה (דפ' ח' – לגאולה)" (דפסח).

בסיום אותה התועדות המרשך מארע לא רג'יל. הרבי החל לדבר בביטויים מיוחדים

ופרצת בלימוד

אמרו חז"ל "קוב"ה אסתכל באורייתא וכרא עלמא". ומזה מובן, שהאמור לעיל שעיקר ותכלית הכל הוא המעשה בפועל, בונגע לעלמא – הוזג בוגע לתורה, והינו, שבישיות בכלל, ובישיותות תות' בפרט, שבם לומדים גליה דתורה ופנימיות התורה (כמובא בקונטרס עץ החיים), "המעשה הוא העיקר".

ענן המעשה אצל התלמידים הוא – הלימוד בפועל, הינו, שבוחר צורך לישב וללמוד נגלה וחסידות, הון בסדרי היישבה, והן – באופן "ופרצת" – בכל כ"ד שעות המעת-לעת (מלבד הזמנים הדורשים לצרכי הגוף).

.. התכלית היא – "המעשה הוא העיר", שאצל תלמידי היישבה הרוי זה הלימוד דגלה וחסידות בפועל.

תכלית הכל הוא – לימוד הנגלה, לימוד החסידות ועבדות התפלה שע"י התלמידים, ולשם מטרה זו ישם הר"מים, משפייעים, ההנהלה וכל ענייני היישבה – שכולםطفالים אל לימוד התלמידים, שהוא העיקר.

וכשם שהדברים אמורים בונגע לכללות ענייני היישבה, כן הוא גם אצל התלמידים גופא – שככל ענייניהם הםطفالים בלבד אל הלימוד בפועל.

ומזה מובן בפשיותו, גם אם יש איזה חסרון בכל שאר העניינים – אם בעניינים גשיים הנזכרים לתלמידי, או בענן ההשגחה וההשפה ע"י הר"מים והנהלה – אין זה צריך לגרום חסרון ומיעוט בלימוד התלמיד, כיוון שככל העניינים הנ'יל' אינם אלא طفل בלבד, נ'יל'.

ובכמיאל צורך התלמיד לידע, שעליו להפסיק את עצמו ("זיך אויסטאן") מכל העניינים, ועיקר עניינו הוא – "ופרצת" בלימוד הנגלה, בלימוד החסידות ועבדות התפלה ..

כיוון ש"אסתכל באורייתא וברא עלמא", הנה ע"י הנהגה ד'ופרצת" בתורה, יומש גם בעולם – בעולם בכלל, ובעולם השיק לישיבה בפרט ..

כאשר רואים את סדר הנהגה מצד הנהגה העולם – צריכים להתנגד להיפך. סדר הנהגת העולם הוא – שבחדשי הקיץ ממעטם בלימוד התורה, ומקדישים שמת-לב יתרה לחיזוק בריאות הגוף.

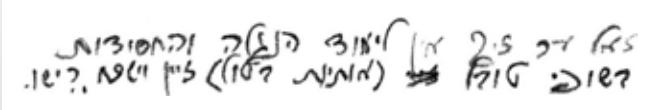
ומזה מובן שסדר הנהגה צורך להיות להיזוק בריאות הנשמה, צריכים להתמסר יותר לחיזוק בריאות הנשמה, – ובפרט ע"פ המבוואר בחסידות שבחדשי הקיץ נקל יותר לעסוק בעבודות ה' ..

וע"ז יתוסף בדרך ממילא גם בחיזוק בריאות הגוף.

[מצחית ש"ט קדושים תש"ט]

לטבול ב תורה

מענה כ"ק אדמור' בכתיבי"ק לבחור שכתב שאין לו מרגעע במצבו הרוחני:

וזל עיר זיך אין לימוד הנגלה והחסידות בשופי טובל (אותיות ביטול) זיין וישכח רישו.
[שבylimוד הנגלה והחסידות בשפע טבול (אותיות ביטול) וישכח רישו]

התקרשות של הבחורים היא שייחיו כאן זיך בנגלה

כדי שיצליחו בהפצת' ויבינו היטב חסידות. ב. שהיות והתקרשות' לרבי' מדבר' לבחורים, האם לפועל עליהם שילמדו מצד זה.

הרבי קרא את הפקת זמן רב (למרות שבדרר-כלל, כיודע, הרבי קרא פתקים במירויות גודלה). והגיב: "שלא לשמה? צדיקים למדוד לשמה? אלא, שכאשר לא מצלחים למדוד לשמה, לפחות שילמדו בשבייל זה..."

ובנוגע למה שכחתי על 'התקרשות', ענה הרבי: העניין של 'התקרשות' הוא מילוי הרצון של המשלה. והרצון של הוא שבחורים היה "כאן זיך" בנגלה..."

הרבי התבטה בכמה ביטויים בנוגע לרצון וכחיצותי, לא הצלחת ליזכור את כולם, הרבי התבטה בלשונות כמו "רצון פנימי", "רצון עצמי" ועוד ביטויים על-דרר-זה. ביטויי רצון עמוקים ונעלמים, המבטאים, עד כמה רצונו של הרבי הוא שבחור למד הרבה נגלה."

אפשר לעורר את בחור שיאהב למדוד תורה ובעיר נגלה תורה, אם בשבייל הצלחה בלימוד החסידות, והעיקר - כדי להתקרש לרבי, כי בלימוד הנגלה המלאים את רצוננו (הפנימי, העצמי וכו') של הרבי

מספר הרב מאיר צבי גורזמן ע"ה, ראייש'ת תoot'ה המרכזית כפר חב"ד:

לפני עשרות שנים כשהגעתי לרבי' ננסתי ליהדות', והרבី דיבר איתי על קר שהישיבות שלנו לא מספיק מפותחות בcommended, יחסית לישיבות לא-ח'דיות. בשעננטי שאצלם יש את העניין של לימוד תורה 'שלא לשמה' ואולי לנו הגודלו, ענה הרבי שאגם אצלנו יכול להיות העניין של 'שלא לשמה' על ידי הבנת התורה. וכמו כן כאשר הבחורים נסעים למרכז שליחות', אז אם הם יודעים למדוד הם יכולים להיכנס אל הרוב המקומי, לדבר איתו בלילה וואז היפצת' יכול להיות אחרת למגורי,

בין הדברים הרבי אמר שישנים בחורים ש"קאנין זיך" [עוסקים בלהט] בהשכלה' של חסידות. מילא צרכיהם הם

לדעתי, שנitin להבין טוב חסידות רך כאשר מבינים טוב ורבי להבין חסידות.

והרבី הוסיף, שהגמ' שבליובאוויטש היו חסידים גדולים שלא ידעו כל-כך טוב נגלה - זה יוציא

מן הכלל. אבל "התורה על הרוב תדבר" וαι-אפשר להבין חסידות בלי להבין נגלה.

לפני נסיית בחזרה, ננסתישוב אל הרבי וכתבתיב ב' נקודות: א. שצורך לדבר עם הבחורים שילמדו נגלה 'שלא לשמה'

המצע מתקיים לעילוי נשמת
הרה"ג אברהם יצחק ע"ה ב"ד נתן ז"ל שלוסברג
בלב"ע ט"ז שבט התשע"ה התג'כ.ב.ה.

ליחות הבהיר'א זוטר מורתה עטני' שחיה בת אלען דברה
ולסתה בם נגיד ראה'ר אליז'ו יש' ב' רחל עטני'
חוות' מות' יונה נומה שחיה בת מיטל'אה

ליקוט מכתבים בעניין לימוד התורה

מקום שליבו חוץ

הדענו הנ"ל הוא גם כן מתחबלות היצור הרע המציג תחבות שונות ומשונות בכדי להחליש את האדם בעבודתו לקונו, ואני נמנע גם מעוניינים של שקר ותרמית, שהוא צורך לעורר תוספת כה בהאדם להלחם נגדו, מלמה ע"י עני של היחס הדעת, שפירשו לא להכנס עמו בכלל בפלפולים ושקייט' כי אם בפתחם קצר שאין זמן לפולפולים כי שعبد הוא למה"מ הקב"ה ועסוק במילוי ציווי אדוננו הוא הקב"ה, ועינ' ג"כ בתניא בא"מ עצות הייעוזות להנ"ל, וחוקקה תה' בלבו הودעת חז"ל גיינ' ולא מצאת אל תאמין.

ברכה לתלמיד תורה בהתחמדה ושקידה,
[אלק' חלקה טע. טע.]

דרך הלימוד - בלי חשבונות

ידעו הכתוב "האלוקים עשה את האדם ישר והומו בקשו חשבונות ربיהם", כמה ומה דורות היו לומדים תורה מבלי הכנסת בחשיבותם הרבה, באיזה אופן יש לסדר הלימוד שהייה מצליח ביטור ומותאים לתוכנות החינוך וכוי וכוי. וחדשים מדור באו ומתחמקים בסדרים ותחבולות שוננות, והראש של כל חסידיו ומקשו, וכיון שהראש הר' בפשיות הגמורה, הוא בראי וחזק, הרי מוצאים בו כל הכוחות והחיות שראוי לכאורה ל��ות מהם כו. כי בדורות הראשונים היה החשק גדול ללימוד התורה, בשלמות ואיזן הדבר תלוי אליו בהם. ואם ח"ז בlijת המהות בכוונות ועם באיכות מה שאון-כן בה לימוד שאחר כל הכללים הנ"ל, נתמכוו הולמים, ונתמכוו הולמים וכור.

וכאשר יתבונן זהה אפייל לשעה קלה, בטח יראה גודל האחוריות המוטלת עליו, ובמידה המותאמת למצב בראותו, ימסור ויתן את עצמו, זיך איבערעגן גוא אינאנגען [תימטרס לחולין] לרצונו של כ"ק מוויח אדמור' הכהן ולימלי דברי' והוראותיו הנמצאים בשיחותיו מכתבי הכללים או הפרטיהם, אשר בהם ימצא כל שעווה זו, ולכשיהפ' ויזוזר ויהפרק בלימוד החסידות, אז בדורו המילא יזוככו מוחו וליבו ויהיו כלים מוכשרים לקבל אור והחסידות והעיקר - גם את המאור שבבה. האט א קליינער אינגל פאר א שייכות מיט איז גרויסן וביין [זאץ שייכות יש ליד קטע עם רבי מהתענה, איזו שייכות יש ליד קטע עם רבי כה גודל]. [אלק' חלקה טע.]

בנוסף על סידורי הישיבה

ובוון גם פשטוט שלכל דריש רציך ללימודIFI סדרי הישיבה שעות נגלה לחוד ושותות חסידות לחוד, ובזמנים שחוץ לסדר, הר' נסוך על שולשת השיעורים דוחנש תהילים והתנא הדיעות ולימוד הלוות הזריכות, תלוי זה במה שלבו חוץ, וברפט בהנוגע ללימוד בעיון. [אלק' חלקה טע.]

ଓפּן הלימוד צריך להיות מותאים לדורי' שכאו"א מישראַל יהי' לו שחק ורצו' גמור לקיים כל האמור רצ"ל במקומות שליבו חוץ. [אלק' ב' ח' ח'ה]

אין זמן לפולפולים

בענינה למכבבו מעש'ק, מבקש ברכה להצלחה בלימודו וכו', ואך שיש לו רצון וכו', אבל אין לו שחק וככמו שלוקח ממנו וכו'.

והנה אי אפשר שיוקה ממנה החשק ח"ז סיון זשה צוויי ברא עולם ומניינו בפועל שכאו"א מישראַל יהי' לו שחק ורצו' גמור לקיים כל האמור בתורתו הק', ונני' תלמוד תורה הר' שקול כנדד כולם, אלא

הרב רבי רצ'ה שההורים ירצ'ר לומדים!

רב יהודה ליב שר' שפרא
ראש ישיבת גורלה הרמיימי רב

הרבי הביא לכך דוגמה מעבודות הקורבנות, שיש בה ארבעה עניינים המכונים 'עובדיה', הינו שהם העניינים החשובים ביותר בקורבנות, וכך רק בהם פולשת מחשבה של פיגול, שם שחיטה, קבלה, הולכה וזריקה; אבל עס-זאת, בגין ארבע עבודות אלו, רק זיקת הדם נקראת 'עובדיה המה' - מושלמת, שאין אחריה עבדה.

כן גם בעניינו: לבדוק התפילה והפצת המעינות הן אכן עבודות שמוכרכיהםקיימים, ובכל ה'קאר'. אולם העבדה תמה' של תמים, היא העבדה של לימוד התורה. לימודי התורה כבדיע, פועל על התלמיד שהוא יהיה אחר לגמרי.

מבחן ב'תומכי תמים' דרשו 'הנחת עצמותו', על השוכח על כל העניינים הגשמיים - הנסיבות המפורסת של הרבי הרש"ב אודות תלמידי התמים, שעניינים הוא "כותב גט בrichtot לישתו" - לעניינים הגשמיים. וכייד ניתן לבצע זאת? כאשר בחור שקו בלמידה תורה, נגלה וחסידות, אז זה פועל אז מזערת אין אנדער מענטש - הוא נעשה אדם אחר, בביטול, ביראת שמים ובעניינים רבים.

לימוד התורה הופך את הבחוור ל מהות אחרת. ובדרך כלל, כאשר מתmarsרים ללימוד התורה, זה פועל על הבחוור שייעשה חסידישער בחור. 'חסידישער בחור' פירושו שהוא איינו מונח בגשמיות, ואני מונח בתאות. כל רצונו הוא לעשות את רצון הקב"ה, כפי שתכתב בש"ע, וכchorאות הרבי.

כאשר בחור ב'תומכי תמים' שואל במה עליו להתמקד, התשובה להה - אמר הרבי - היא לימוד התורה. בשם שם השרב רחש"ב כתב את קונטרס 'עץ החיים' בשbill תلامידי 'תומכי תמים', הקונטרס עץ החיים' של 'תומכי תמים' כיום, והוא השיחה הזאת.

כאשר חזרנו ל-77 סיפרנו על-כך להנחת הישיבה. באוטן שנים הנהלת הישיבה הייתה נכנסת ל'יחידות' חדשנית, ובמהלך ה'יחידות' הקרובה הם סיירו לרבי על-כך.

הרבי הורה להם לומר לנו שנכנים דוח' מה שרב סולובייצ'יק דיבר, ומה שanon דיברנו. ביצענו זאת, כתבנו את תוכן הדיבורים, שמצדנו עוסקו בעיקר בדברים שמענו מהרב בהתועדות, וחתמנו את שמותינו.

כאשר הדוח' הוכנס לרבי, סימן הרבי את שמותינו, וכתב: "ת"ח על הדוח' בודאי כמודבר כמ' פ' שקל וטרו (סימן חז' אל שמות הבחוורים) גם משלham בעניינים הניל' (לא רק חוזה מהנדבר בתהועדות) ותבא ע"ב [=עליהם ברכה]."

הרבי רצה שנדבר בעניינים בלימוד משלהנו. שנייה 'לומדים'!

והנה עוד סיפור המבטא זאת: חתונתי התקיימה בניו-יורק, אולם חלק מימי השבע-ברכות היו בקיימברידג'. הרבי רצה נסיעתי לשם כתבתני על-כך לרבי, והרב כתוב לענינה: "בודאי יאמ שם בעניינים בנגלה ובדא"ח".

הרבי רוצה שהבחורים יהיו ש��עים ושוריים בלימוד הנגלה!

באחרון של פסח תש"ו, אמר הרבי שיחה מיוחדת אודות 'תומכי תמים', שנדרסה בקונטרס בפני עצמו ל夸ראת ח"י אלול תש"ז, שנת השמונה להתייסדות 'תומכי תמים' (במהמשך נדרסה השיחה בהוספות לחילק י"ד בלקוטי שיחות). בשיחה, ביאר הרבי שעיקר הלכות שלrob בחורום אינם למדים, אך עקב עיסוקו של הרבי בהן בעת והתועדות, אנו היינו בקיאים בהם, ודיברנו עמו באריכות על-כך. דבربנו גם על שיטת הפעצת המעינות, אבל סוף-סוף עיקר העניין של 'תומכי תמים' הוא לימוד התורה. עליו רושם נפלא.

פעם התארח אדם בשבט אצלינו בישיבה. הוא סיפר לי שהוא סוחר, הנושא ריבות למקומות שונים בעולם, ובכל פעם, כאשר הוא חוזר לניו-יורק, הוא כותב דוח' מפורט לרבי על נסיעתו.

באotta השבת, מסרתי קודם התפילה שיעור חסידות בישיבה, ולאחר השיעור ניגש אליו אחד הבחורים עם שאלה מסוימת בENGEL, והתעורר דיון בעניין.

לאחר מספר חודשים, פגשתי את אותו יהודי 77, והוא סיפר לי, שבדו"ח שכטב לרבי, הוא דיווח על-כך שראה כיצד משוחחים בישיבה בENGEL, והרב השיב לו על-כך במשמעות גדולה: "ת"ח על הבשורות טובות..."

סיפור נוסף שקרה עימי: בשנת תשכ"ט התקיימה בENGEL מסיבה גדולה לרجل י"ט כסלו, אליה הגיעו הגאון הרב יוסף-בער סולובייצ'יק כאורחים הכבושים. הרוב סולובייצ'יק דבר לשם מספר בחורום מהישיבה. הרבו משלham בעניינה של באריכות, למלחה משעתיהם, והסביר מה עניינה של חסידות.

בסיום האירוע, כשהקהל הגדל כבר הלה, פנה הרב סולובייצ'יק אלינו, הבחורים, ואמר לנו: "י"ט כסלו, צרכים להתועדי". ניצלנו את ההזדמנות בכדי לשוחח עימו בלמידה.

באotta תקופה, ביאר הרבי בכל התועודות, ואפייל בשיחת תורה, פסקה ב'אגרת-התשובה'. היה זה ממש כשייר בישיבה שלומדים על הסדר, הרבי החל מביאור פרק א', המשיך לפיק ב', וכן הלאה. הלכות תשובה הן חלק י"ד בלקוטי שיחות. בשיחה, ביאר הרבי שעיקר הלכות שלrob בחורום אינם למדים, אך עקב עיסוקו של הרבי בהן בעת והתועדות, אנו היינו בקיאים בהם, ודיברנו עמו באריכות על-כך. דבربנו גם על שיטת הרבי בעניין 'קו-התאריך' ועניינים נוספים, והותרנו על-כך רושם נפלא.

ללימודים אין הפסק

ובודאי ליותר לעיר ולהדגיש שלמדו קדוש תורהנו הקדושה שהיא חיינו ואורך ימינו, חס ושלום לומר עניין של סיום והפסקה בהם, ואדרבה, עלי' היא למדрагה גבוהה יותר בכמות ובאיכות הדוחשות מאמצים יתירים לקים מעלה בקדושים, ובזה הנוקדה העקרית כמאמר רבוינו זכרונם ברוכה גדול למוד התורה שביבא לידי מעשה קיום המצוות בפועל בחיה יום-יום ובכל דרכיך. דעהו.

למורר להdagish גם כן שטעות גודל טוענים אלו האומרים שיש עניינים בתורתנו שקשה לקיימים או אי אפשר לקיימים, שהרי הוא היפך אמונה ישראל מאמין במי מאמנים, וגם הוא נגד השכל הבהיר, כי אין שהתורה מצוות נתנו מבורא העולם והוא האדם מוכן אליו שעוד קודם הציווי נתן הכוחות לאפשר קיומו, כי לא יתכן שהבורה ידרשו מה שהוא נמנע מלקיים, ואין הדבר תלויל אלא בתוך הרצון.

[אג'ק, חלק ב, ע' רגע]

לهم "ראש ישיבה" וכו'), על מנת להוסיף בלימוד התורה, ובפרט הלכות התורה, ביתר שאת וביתר עז.

ופשטוט, שהוספה בלימוד התורה ביום אל' – תעפל ותשפיים גם על כל הימים שלאחריו זה, כולל ובמיוחד בקשר עם התחלת ה"זמן" החדש, להוסיף בלימוד התורה בעילוי אחר עליוי.

[ח"ט תשנ"ג, ע' 17]

ישיבת בין הזמן

ובונגוע לפועל – באתי בהצעה ובקשה נשנית לתלמידי היישוב בכל ולתלמידי ישיבות תומכי תמיימים בפרט:

בימים אלו, יוסיפו תלמידי הישיבות בלימוד התורה .. ביתר שאת וביתר עז .. ובאותם מקומות שסדרי הישיבה הם באופן חלק מיימי הקיץ .. הם בתקופת החופש,

[אבל, כמובן כמה פעמים, המושג של "חופש" בישיבה .. הוא דבר בלתי רצוי כי וכו' – דמיון שהתורה היא "ח'ינו ואורך ימינו", הרי לא יתכן שיש לה פסק ח"ז, עניין החיים. והלא שיבטו סוף כל סוף את קיומו של החופש הזה...],

יתאספו תלמידי הישיבות גם מעצםם בכל מקום ומקום (ומה טוב – שיפנו להנהלת הישיבה בבקשת שתתנו

ללימודים אין הפסק

בנועם קבלתי מכתבם כי מתכוונים לסיום שנת הלמודים, והיא צוון שה' בשעה טובה ומוצלחת, וילכו מחד אל חיל בלימוד התורה וקיים מצוות' בשמחה ובהידור.

בקראי בכתבם על דבר שעורי הלימוד שיש להם,

במה צריך להיות ה'ז'היר טפי' בנגלה או בחסידות?

יחידות

אור לד' מרוחשון תשכ"ז

ביחס לשאלתך כיצד לסדר עצמן בסדרי הלימוד הנה כיוון שאתה נכנס כתלמיד חדש, הרי לכל הראש יש לשמור את סדרה הישיבה בנגלה ובחסידות, ומה שיש חילוקים בין תלמיד לחילmid - על כל כך יש להתייעץ עם המופיע בישיבה בה לומדים, ובפרט אתה כותב שקשה עליך להזכיר, הנה העצה זהה היא שיחת-דיבור עם חבר או עם תלמיד-חבר או עם משפיע או עם ראש הישיבה, שמעלת הדיבור בכר שמסייע לפרט את הפרטים [במボכה], להפריד בין המסדר לאינו-מסדר, המובלבל.

וכן ביחס למשה ששאלת, "במה היה ה'ז'היר-טפי' בנגלה או בחסידות או בעבודת התפילה?", הנה הקדימה היא לכל בראש שמירות סדרי הישיבה בנגלה ובחסידות, ובונגוע לזמן הנותר פניו לעצמרק – יש לשאול משפיע למה אתה יותר שיין, ובכללות צריכה להיות הוספה זו בנגלה והן בחסידות, רק החילוק הוא במה ההוספה הרבה יותר.

תמים צרייך לשמר את זמני הלימוד!

והחלו לעסוק במלאה היה ניכר עליהם שם שרויים בלחץ יוצא דופן, הם הסבירו זאת בכך שדרשו מהם לסיים את מלאכתם עד לשעה 8:00: בוקר. ומכיון שניתנו להם שעות אחדות בלבד, הם מסופקים האם יצילחו לעמוד במשימה. למשמע דבירה, נחלה ר' ראובן לעזרתם ועבד לצידם במשך כל הלילה, מתוך תחושה שהוא עוסק במלאה החשובה וקדושה.

לקראת השעה 7:00 בלילה, סיימו הפעלים את מלאכתם, ועזבו את המקומות, גם ר' ראובן, שעמל וטרח במשך כל הלילה, היה תשוש ועייף, והחל אז עבר הפנימיה לנוכח קמעה.

אלא שבديוק כאשר חזה את מפתן הדלת של 770, הגיע הרבי מבתו. כאשר הבחן בו הרבי סובב את ידו הק' בתנועה קלה, ושאל "וואס איז דאס?!" [מה זה?!], ר' ראובן החל להסביר ולתאר את עבדותו הקשה במשך כל הלילה, ואת נחיצותה, ושעכשו הוא בדרך לחטוף תונמה קלה. הרבי שמע את דבריו, ואמר (התוכן): מה שעשית במשך כל הלילה – זו בעיה אישית שלך. אבל תיקף מתחילה ה'סדר', ו'תמים' צרייך לשמרו את זמני הלימוד!

כਮון שמיד בשמעו את הדברים שב ר' ראובן על עקבותיו, ונכנס ל'זיאל' ללמידה.

בשנתיים הראשונות לנישאות, ואף טרם קבלת הנישאות, עסוק הרביה בהשכלה על החסידים בכלל ועל הבוחרים בפרט. הרב גילה התעניינות הרבה במצבם של התלמידים בעבודת ה', והורה להם סדר בלימוד נגלה וחסידות.

מעבר לעצה וההדרכה שהרביה הענק לבוחרים באותו השנה, הרב גם כמו "חנן" וכיוון את דרכם, תבע מהם לשמרו על סדרי הלימוד, ולא פעם אף העיר על-כך לבוחרים אחרים.

הרב נחמן סודק ע"ה מספר, כי פעם אחת (בשלבי שנות ה'ז'היר) כאשר יצא הרב מחדרו בשעת לילה, ראה בחור עומד במסדרון שליד ה'זיאל', ופנה אליו: "וואס ביסטו אויך אוזי שפערט, ס'אייז דא א טאג [או: סדא] מארגן" [מדוע הנך ער בשעה כה מאוחרת? הרוי יש יומ' מחר...]. השעה אז הייתה בין 12:30 ל-1:00.

בזהדנותו נוספת, כשנכנס הרב אל ה'זיאל' בשעה 12:40 בלילה, ומצא שם כמה בוחרים, אמר להם: במקום שתכenisו אלי פתקים – מוטב שלא תשבו כאן כל כך מאוחר!

באחת מشنנות לימודיו של הרב ראובן דוניין ע"ה בישיבה, נרכזו שיטופים ב-770 על מנת להחליף את רצפת הפרקט. כאשר הגיעו העובדים הגויים

טרם נרשם? עדין אפשר להctrاف!

הרישום בטופס מקוון ע"י ההורם / לבירורים ע"י נציג: 058.770.4273